

Қырықыншы аяттың жасырын тарихы — жиырма екінші саны

Езекиел, Үшінші саны

Jeff Pippenger

2026-08-08

Езекиел жүз қырық төрт мыңның мөрленуі кезеңінде діни қызметкер болып табылады. Бірінші тарауда Езекиел киелі үйге алынып кіреді.

Отызыншы жылы, төртінші айда, айдың бесінші күні, мен Кебар өзенінің бойында тұтқындардың арасында жүргенімде, аспан ашылып, мен Құдайдың аяндарын көрдім. Айдың бесінші күні, яғни Жехоякин патшаның тұтқынға түскенінің бесінші жылында, Халдейлер жерінде, Кебар өзенінің бойында, Бузидің ұлы, діни қызметкер Езекиелге Жаратқан Иенің сөзі анық айтылды; әрі сол жерде Жаратқан Иенің қолы оның үстінде болды.

Мен қарадым, міне, солтүстіктен бір құйын келіп жатты: зор бұлт, өз ішіне оранған от, және оның айналасында жарқырау бар еді; ал оның ортасынан, оттың ортасынан, янтарь түстес бір нәрсе көрінді. Сондай-ақ оның ортасынан төрт тірі мақұлықтың бейнесі шықты. Олардың көрінісі мынадай еді: олар адамға ұқсас болатын. Әрқайсысының төрт жүзі, әрқайсысының төрт қанаты бар еді. Аяқтары түзу аяқтар еді; табандары бұзаудың тұяғындай болатын; және олар жалтыратылған жездің түсіндей жарқырайтын. Төрт жағында қанаттарының астында адам қолдары бар еді; сол төртеуінің жүздері мен қанаттары болатын. Олардың қанаттары бір-біріне жалғасқан еді; жүргенде олар бұрылмайтын; әрқайсысы тура алға қарай жүретін. Ал жүздерінің бейнесіне келсек, төртеуінің де оң жағында адам жүзі мен арыстан жүзі бар еді; төртеуінің де сол жағында өгіз жүзі бар еді; төртеуінің әрқайсысында бүркіт жүзі де бар еді. Олардың жүздері осындай еді; ал қанаттары жоғарыға қарай керілген болатын: әрқайсысының екі қанаты бір-біріне жалғасқан, ал екеуі денелерін жауып тұратын.

Сонда олардың әрқайсысы тура алға қарай жүрді: рух қайда бармақ болса, олар да сонда барды; және жүріп бара жатқанда бұрылмады. Ал тірі мақұлықтардың бейнесіне келсек, олардың көрінісі жанып тұрған оттың шоқтарындай, әрі шамдардың көрінісіндей еді: ол тірі мақұлықтардың арасында жоғары-төмен қозғалып тұрды; от жарқын еді, әрі оттың ішінен найзағай жарқылдап шықты. Тірі мақұлықтар найзағайдың жарқылындай зымырап барып, қайта оралып тұрды. Енді мен тірі мақұлықтарға қарап тұрғанымда, міне, жерде, тірі мақұлықтардың қасында, олардың төрт жүзіне сәйкес бір дөңгелек көрінді. Дөңгелектердің көрінісі мен олардың құрылысы ақық тастың түсіндей еді; төртеуі де бірдей болатын; және олардың көрінісі мен құрылысы дәл бір дөңгелектің ортасында екінші бір дөңгелек тұрғандай еді. Олар жүргенде төрт жағына қарай жүрді; және жүргенде бұрылмады. Ал олардың жиектеріне келсек, олар соншалық биік еді, тіпті үрей туғызатын; және төртеуінің де жиектері айнала толған көз еді. Тірі мақұлықтар жүргенде, дөңгелектер де олардың жанында жүрді; ал тірі мақұлықтар

жерден көтерілгенде, дөңгелектер де көтерілді. Рух қайда бармақ болса, олар да сонда барды, рух қайда баруға ниет етсе, сонда барды; және дөңгелектер олардың қарсысында көтерілді, өйткені тірі мақұлықтың рухы дөңгелектерде еді.

Олар жүргенде, бұлар да жүрді; олар тұрған кезде, бұлар да тұрды; олар жерден көтерілгенде, дөңгелектер де олардың қасынан жоғары көтерілді; өйткені тірі мақұлықтың рухы дөңгелектердің ішінде еді. Ал тірі мақұлықтардың бастарының үстіндегі күмбездің бейнесі қорқынышты хрустальдың көрінісіндей болып, бастарының үстіне қарай жайылып тұрды. Күмбездің астында олардың қанаттары бір-біріне қарай түзу созылып тұрды; әрқайсысының осы жағынан денесін жабатын екі қанаты, және әрқайсысының арғы жағынан денесін жабатын екі қанаты бар еді. Олар жүрген кезде, мен олардың қанаттарының шуын естідім: ол ұлы сулардың шуындай, Құдіреттінің даусындай, сөз даусындай, қалың қолдың шуы сияқты еді; ал олар тоқтағанда, қанаттарын түсірді. Олар тоқтап, қанаттарын түсірген кезде, бастарының үстіндегі күмбезден бір дауыс естілді. Олардың бастарының үстіндегі күмбездің жоғарысында тағының бейнесі бар еді, ол жақұт тастың көрінісіндей; ал тақ бейнесінің үстінде жоғарыда адам кейпіне ұқсас бір бейне бар еді. Мен оның белінен жоғары қарай айнала іш жағынан янтарьдың түсіндей, оттың көрінісіндей нәрсені көрдім; ал оның белінен төмен қарай да оттың көрінісіндей нәрсені көрдім, әрі оның айналасында нұр болды. Жаңбырлы күні бұлттың ішіндегі кемпірқосақ қалай көрінсе, айналадағы нұрдың көрінісі де сондай еді. Бұл — Жаратқан Иенің ұлылығының бейнесінің көрінісі еді. Мен мұны көргенде, жүзіммен жерге құладым, сонда сөйлеп тұрған біреудің дауысын естідім. Езекиел 1:1–28.

Қайғы жамылған жер аударылған пайғамбар Езекиелге халдейлер жерінде Исраилдің құдіретті Құдайына деген сенімнің дәл сол сабағын үйрететін аян берілді. Ол Ховар өзенінің жағасында болған кезде, солтүстіктен бір құйын келе жатқандай көрінді: «үлкен бұлт, өз-өзін шарпыған от, оның айналасында жарқырау бар еді, ал оның ортасынан кәріптас түстес нәрсе көрінді». Бір-бірімен қиылысып тұрған, түрі тосын бірнеше доңғалақты төрт тірі жаратылыс қозғалтып тұрды. Осылардың бәрінен биікте «такқа ұқсас нәрсе, сырт көрінісі жақұт тасындай; ал сол такқа ұқсас нәрсенің үстінде жоғарыда адамға ұқсас бейне бар еді». «Тірі жаратылыстардың ұқсастығына келсек, олардың көрінісі жанып тұрған от көміріндей, шамдардың көрінісіндей еді; ол тірі жаратылыстардың арасында жоғары-төмен қозғалып жүрді; от жарқын еді, әрі оттан найзағай жарқылдап шықты». «Сонда керубтердің қанаттарының астында адам қолының бейнесі көрінді».

«Бірінің ішінде бірі орналасқан дөңгелектер соншалық күрделі ретпен құрылған еді, алғашқы қарағанда олар Езекиелге мүлде ретсіз, бытыраңқы көрінді. Бірақ олар қозғалғанда, ғажайып дәлдікпен және мінсіз үйлесіммен қозғалды. Бұл дөңгелектерді көктегі болмыстар жүргізіп тұрды, ал бәрінен жоғарыда даңқты жақұт тағының үстінде Мәңгілік Тұлға отырды; ал тақты айнала қоршаған кемпірқосақ — рақым мен сүйіспеншіліктің нышаны еді. Көріністің қорқынышты ұлылығынан әбден еңсерілген Езекиел жүзтөмендеп құлады; сол кезде бір дауыс оған орнынан тұрып, Жаратқан Иенің сөзін тыңдауды бұйырды. Содан кейін оған Исраилге арналған ескерту хабары берілді.»

Ұзия патша өлген жылы мен де Жаратқан Иені тағында отырған күйінде көрдім; Ол асқақ әрі жоғары көтерілген еді, Оның шапанының етегі ғибадатхананы толтырды. Оның үстінде серафтар тұрды: әрқайсысының алты қанаты бар еді; екеуімен ол жүзін жауып тұрды, екеуімен аяқтарын жауып тұрды, ал екеуімен ұшып жүрді. Сонда бірі екіншісіне дауыстап былай деді: «Қасиетті, қасиетті, қасиетті — Әскерлер Иесі Жаратқан Ие; бүкіл жер Оның даңқына толы». Айқайлағанның дауысынан есіктің мандайша тіректері қозғалып, үй түтінге толды. Сонда мен: «Қасірет маған! Мен құрыдым! Өйткені мен арам ерінді адаммын, әрі арам ерінді халықтың арасында тұрамын; себебі менің көздерім Патшаны, Әскерлер Иесі Жаратқан Иені, көрді», — дедім. Сонда серафтардың бірі маған ұшып келді; оның қолында құрбандық үстелінен қысқашпен алып келген шоқ бар еді. Ол оны аузыма тигізіп: «Міне, бұл сенің ерніңе тиді; сенің заңсыздығың алынды, әрі күнаң тазартылды», — деді. Сондай-ақ мен Жаратқан Иенің: «Кімді жіберейін, Біз үшін кім барады?» — деген дауысын естідім. Сонда мен: «Міне, мен мұндамын; мені жібере гөр», — дедім. Ишая 6:1–8.

«Бұл көрініс Езекиелге оның ойы күңгірт қауіп-қатерлі болжамдарға толы болған кезде берілді. Ол ата-бабаларының жерінің қаңырап бос жатқанын көрді. Бір кезде адамға толы болған қала енді мекендеусіз еді. Оның қабырғаларының ішінде енді шаттық үні мен мадақ жыры естілмейтін болды. Пайғамбардың өзі де шексіз астамшылық пен тағылық қатігездік үстемдік құрған жат жерде жатжерлік еді. Адамдық зорлық-зомбылық пен әділетсіздік туралы өзі көріп, естігеннің бәрі оның жанын күйзелтті, және ол күндіз-түні ащы зар еңіреп қайғырды. Бірақ Хобар өзенінің бойында оның алдына қойылған ғажайып нышандар жердегі билеушілердің күшінен де құдіреттірек, бәрінен үстем тұрған билікті ашып көрсетті. Ассирия мен Бабылдың тәкаппар да қатыгез патшаларының үстінде мейірім мен ақиқаттың Құдайы тақта отырды.»

«Пайғамбарға соншалықты шатасуға араласып кеткендей көрінген дөңгелек тәрізді күрделіліктер шексіз Қолдың басшылығында болды. Өзіне осы дөңгелектерді қозғап, бағыттап тұрған ретінде ашылған Құдай Рухы шатасудың ішінен үйлесім туғызды; сол сияқты бүкіл дүние Оның билігінің астында болды. Даңққа бөленген сансыз мақұлықтар Оның бір ауыз сөзіне-ақ зұлым адамдардың күші мен саясатын тежеп, Оның адалдарына игілік әкелуге дайын тұрды.»

Сол сияқты, Құдай сүйікті Жоханға болашақ ғасырлар үшін қауымның тарихын ашпақ болғанда, оған «Адам Ұлына ұқсас Біреуді» шамдалдардың арасында жүріп келе жатқан күйінде көрсету арқылы Құтқарушының Өз халқына деген ықыласы мен қамқорлығының кепілдігін берді; бұл шамдалдар жеті қауымды бейнелейтін. Жоханға қауымның жердегі биліктермен болатын соңғы ұлы күрестері көрсетілген кезде, оған адалдардың ақырғы жеңісі мен азат етілуін де көруге рұқсат етілді. Ол қауымның аңмен және оның бейнесімен ажалға бастайтын шайқасқа түскенін, әрі сол аңға құлшылық ету өлім қаупімен күштеп міндеттелгенін көрді. Бірақ ол шайқастың түтіні мен гүрілінен арғыны көріп, Сион тауында Токтымен бірге тұрған бір топты көрді; оларда аңның

таңбасының орнына «Әкесінің есімі маңдайларына жазылған» еді. Содан кейін ол «анды да, оның бейнесін де, оның таңбасын да, оның есімінің санын да жеңгендердің Құдайдың арфаларын ұстап, шыны теңіздің үстінде тұрғанын» көрді және олардың Мұсаның әрі Тоқтының әнін айтып тұрғанын көрді.

«Бұл сабақтар біздің пайдамыз үшін берілген. Біз сенімімізді Құдайға берік арқа сүйетуіміз керек, өйткені дәл алдымызда адам жандарын сынайтын уақыт тұр. Мәсіх Зәйтүн тауында Өзінің екінші келуінің алдында болатын қорқынышты соттарды баяндап: “Соғыстар мен соғыс хабарларын естисіңдер”,— деді. “Ұлт ұлтқа қарсы, патшалық патшалыққа қарсы көтеріледі; және әртүрлі жерлерде аштықтар, індеттер және жер сілкіністері болады. Осылардың бәрі — қасіреттердің бастамасы”. Бұл пайғамбарлықтар Иерусалимнің қирауы кезінде ішінара орындалғанымен, олар соңғы күндерге тікелейірек қатысты.»

«Біз ұлы да салтанатты оқиғалардың табалдырығында тұрмыз. Пайғамбарлықтар тез арада орындалып жатыр. Иеміз есік алдында тұр. Көп ұзамай алдымызда барлық тірілер үшін аса зор маңызға ие бір кезең ашылмақ. Өткеннің тартыстары қайта жанданады; жаңа тартыстар туады. Біздің дүниемізде жүзеге асатын көріністер әлі ешкімнің түсіне де кірген жоқ. Шайтан адамдық құралдар арқылы әрекет етуде. Конституцияны өзгертіп, жексенбіні ұстануды міндеттейтін заңды қамтамасыз етуге күш салып жүргендер мұның салдары қандай болатынын тым аз ұғынады. Дағдарыс дәл іргемізде тұр.

«Бірақ Құдайдың қызметшілері осы ұлы дағдарыс кезінде өздеріне сенбеуге тиіс. Ишаяға, Езекиелге және Жоханға берілген көріністерден біз көктің жерде болып жатқан оқиғалармен қаншалықты тығыз байланысты екенін және Құдайдың Өзіне адал болғандарға деген қамқорлығының қаншалықты зор екенін көреміз. Дүние Билеушісіз емес. Алда болатын оқиғалардың барысы Жаратқан Иенің қолында. Көктің Ұлылығы халықтардың тағдырын да, сондай-ақ Өз шіркеуінің мұң-мұқтажын да Өз қамқорлығына алған.»

«Иеміздің ісінде біз өзімізге шамадан тыс қамқорлықты, машақатты және абыржуды сезінуге жол береміз. Шектеулі адамдарға жауапкершілік жүгін көтеріп жүру тапсырылып қойылмаған. Біз Құдайға сенуіміз, Оған илануымыз және алға жылжуымыз керек. Көктегі хабаршылардың тынымсыз қырағылығы мен жер бетіндегі жаратылыстарға қатысты өз қызметіндегі үздіксіз еңбегі Құдайдың қолы дөңгелек ішіндегі дөңгелекті қалай басқарып тұрғанын бізге көрсетеді. Құдайдың Тәлімгері Өз ісіндегі әрбір қызметкерге, ежелгі Кирге айтқанындай, былай дейді: “Мен сені беліңнен будым, бірақ сен Мені таныған жоқсың”.»

Езекиелдің аянында Құдайдың қолы керубтердің қанаттарының астында болды. Бұл Оның қызметшілеріне табысты соларға сыйлайтын Құдайдың құдіреті екенін үйрету үшін берілген. Егер олар заңсыздықтан бас тартып, жүрегі мен өмірінде таза болса, Ол олармен бірге әрекет ететін болады.

«Тірі жаратылыстардың арасында найзағайдың жылдамдығындай шапшаңдықпен жылжып жүрген жарқын нұр бұл істің ақырында аяқталуға қарай қандай жеделдікпен ілгерілейтінін бейнелейді. Қалғымайтын, Өз ниеттерінің жүзеге асуы үшін үздіксіз еңбек ететін Тұлға Өзінің ұлы ісін үйлесімді түрде алға бастыра алады. Шектеулі ақылға шырмалған да күрделі болып көрінетін нәрсені Жаратқан Иенің қолы мінсіз тәртіпте сақтай алады. Ол зұлым адамдардың мақсаттарын бұзатын жолдар мен амалдарды белгілей алады, әрі Өз халқына қарсы қаскөйлік ойлап, қастандық құратындардың кеңестерін быт-шыт етеді.

«Бауырластар, қазір жоқтау мен үмітсіздікке берілетін уақыт емес, күмән мен сенімсіздікке бой ұсынатын уақыт емес. Мәсіх қазір Жүсіптің үлкен таспен жабылып, римдік мөрмен бекітілген жаңа қабіріндегі Құтқарушы емес; бізде қайта тірілген Құтқарушы бар. Ол — Патша, Әскерлердің Иесі; Ол керубтердің арасында таққа отыр; және халықтардың қақтығысы мен аласапыранының арасында да Ол Өз халқын әлі де қорғайды. Көкте билік жүргізуші — біздің Құтқарушымыз. Ол әрбір сынақты өлшеп береді. Ол әрбір жанды сынауы тиіс пештің отын қадағалап тұрады. Патшалардың қамалдары құлатылғанда, Құдай қаһарының жебелері Оның жауларының жүректерін тесіп өткенде, Оның халқы Оның қолында аман болады». Testimonies, 5-том, 752–754-66.

Езекиел жүз қырық төрт мыңның қатарына еруге үміткерлерді бейнелейді, әрі жолма-жол оның киелі үйдегі тәжірибесі Ишая мен Жоханның киелі үй ішіндегі тәжірибесімен үйлеседі. Біз қазір ғибадатхана сынағындамыз, бұл — жүз қырық төрт мыңды мөрлейтін үш сынақтың екіншісі. Сол кезең — Малахияның үшінші тарауының орындалуы бойынша Келісімнің Хабаршысы жүзеге асыратын тазарту кезеңі. Үш сынақтан тұратын тазарту үдерісі — Малахияның «әрбір жанды сынауы тиіс» жалынды «пеші». Үшінші періште 1844 жылғы 22 қазанда келген кезде, Келісімнің Хабаршысы кенеттен Өз ғибадатханасына келіп, Өзінің адалдарын мөрлеу үшін сол тарихтағы дана қыздарды Ең Қасиетті Орынға бастап кірді; бірақ сол тарихтағы қыздар бүлік шығарды, сөйтіп 1856 жылға қарай Филадельфиялық Миллер қозғалысы Лаодикиялық Миллер қозғалысына айналды, ал 1863 жылы Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі болды.

1844 жылғы 22 қазанда кенеттен келген үшінші періште 1863 жылы өз қатысуын кері алды, содан кейін 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайта оралды. Жиырма бес жылдан кейін 1844 жылғы 22 қазанмен бейнеленген ғибадатхана сынағы енді қайтадан қайталануда. Жиырма бес — екі жүз елу санының пайғамбарлық ондығының нышаны, ал екі жүз елу — Даниял кітабының он бірінші тарауындағы он бірден он беске дейінгі аяттарда бейнеленген тарихтың нышаны. Екі жүз елу де, жиырма бес те — Езекиелдің киелі үй туралы аянындағы дөңгелек. Жиырма бес — Келісімнің Хабаршысы жүзеге асыратын тазарту ісінде көрініс табатын үш сатылы сынау үдерісінің орындалуында даналар мен зұлымдардың бөлінуінің нышаны.

Матайдың жиырма бесінші тарауында үш астарлы әңгіме бар, әрі әрбір астарлы әңгіме жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында даналар мен зұлымдардың ажыратылуын

көрсетеді. Осы тарауда бейнеленген Құдай халқының үміті — түн ортасындағы айқай хабарындағы майға ие болған дана қыздардың бірі болуы. Олардың үміті — өздерінің жеке сынақ мерзімінде басқару үшін өздеріне тапсырылған ерекше таланттарды қолданудағы басқарушылығы үшін сенімді қызметші деп үкім етілуі. Олардың үміті — Құдайдың жайылымындағы қой ретінде үкім етіліп, Оның оң жағына отырғызылуы, ал сол жағындағы ешкі болмауы. Жиырма бес — жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында даналар мен зұлымдардың ажыратылуының нышаны. Жиырма бес — Езекиелдің доңғалақтарының бірі.

Тұтқындығымыздың жиырма бесінші жылында, жылдың басында, айдың оныншы күні, қала қиратылғаннан кейінгі он төртінші жылы, дәл сол күні Жаратқан Иенің қолы менің үстімде болды да, мені сонда алып барды. Езекиел 40:1.

Тұтқындықтың жиырма бесінші жылы 22 қазанмен бейнеленеді, ал бұл болса басқарылу дәуіріне қатысты бір есіктің жабылуымен бейнеленеді. 1844 жылғы 22 қазанда екі топ бөлінген кезде, бір есік ашылып, бір есік жабылды.

Филадельфиядағы қауымның періштесіне жаз: Киелі, Ақиқат Иесі, Дәуіттің кілті Өзінде бар, ашса — ешкім жаба алмайтын, жапса — ешкім аша алмайтын былай дейді: істеріңді білемін. Міне, алдыңа ашық есік қойдым, оны ешкім жаба алмайды. Өйткені сенің күшің аз болса да, Менің сөзімді сақтадың және Менің атымнан бас тартпадың. Аян 3:7, 8.

Мәсіх Филадельфияның періштесіне олардың істерін білетінін, Филадельфия қауымының алдына ашық есік қойғанын айтады. Ол есік Елиакымға тапсырылған кілт — «Дәуіттің кілті» арқылы ашылады.

Сол күні Мен Өз құлым Хилқияның ұлы Елиакымды шақырамын; оны сенің шапаныңмен киіндіремін, беліндегі белбеуіңмен бекітемін, билігіңді оның қолына тапсырамын; ол Иерусалим тұрғындарына да, Яхуда әулетіне де әке болады. Дәуіт үйінің кілтін оның иығына саламын; сонда ол ашса — ешкім жаппайды, жапса — ешкім ашпайды. Ишая 22:20–22.

Елиаким шақырылған күні ол зұлым Шебнадан бөлініп шығады.

Әскерлердің Жаратушы Иесі Жаратқан Ие былай дейді: Бар да, осы қазынашыға, үйдің үстінен қойылған Шебнаға барып, былай де: Сенің мұнда нең бар? Мұнда кімдікісің бар, өзіңе осында қабір қашап алғандай, биікте өзіңе қабір қашап, жартасқа өзіңе мекен ойып жасағандай? Міне, Жаратқан Ие сені күдіретті айдаумен алып кетеді, және сені мүлде бүркейді. Ол сені сөзсіз қатты айналдырып, кең елге доптай лақтырып жібереді; сен сол жерде өлесің, әрі сенің даңқыңның арбалары қожайыныңның үйіне масқара болады. Ишая 22:15–18.

Шебна мен Елияким туралы астарлы бейнені орындаған дана және ақымақ қыздардың бөлінуі 1844 жылғы 22 қазанда жүзеге асты, сондай-ақ ол Ехонияның тұтқындығының жиырма бесінші жылында да орындалды, ол — б.з.д. 573 жылғы 22 қазан. Езекиел кітабының сегізінші тарауында Иерусалиммен бейнеленген адвентизмнің ішіндегі зұлымдар күнге тағзым етіп тұрған жиырма бес адам арқылы бейнеленеді. Иерусалимнің жойылуы

жексенбілік заңды білдіреді; бұл сондай-ақ жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты аяқталатын жол белгісі. Сол мөрлену уақыты 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды, ал Иса — әрі Альфа, әрі Омега, сондықтан мөрленудің басталуы ретінде 2001 жылғы 11 қыркүйек жексенбілік заң кезіндегі ақырды бейнелейді.

2001 жылдың 11 қыркүйегі 1888 жылғы Миннеаполис жиналыстарымен алдын ала бейнеленген еді, өйткені Уайт ханым Нью-Йорктің зәулім ғимараттары 11 қыркүйекте құлаған кезде Аян 18:1–3 орындалғанын айқындайды. Сол кезде, 1888 жылғыдай, ол Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің жерді Өзінің ұлылығымен нұрландыру үшін көктен түскенін көрсетті. 1888 жылғы бүлікті ол Қорахтың, Датанның және Абирамның бүлігімен сәйкестендірді; олардың жолдан таюына да атақты екі жүз елу адам қосылған еді. Ежелгі Израилдің бастапқы тарихындағы Қорах пен оның сыбайластарының бүлігіндегі екі жүз елу бүлікші ежелгі Израилдің ақырғы кезеңінде күнге тағзым етіп тұрған жиырма бес адамды алдын ала бейнелеген еді.

Лаодикеялық адвентизмнің жиырма бес көсемінің жексенбілік заңға тағзым етуі және екі жүз елуінің 9/11-де бас июі, жиырма бес санының символизмімен (ақылдылар мен зұлымдардың бөлінуінің белгісі) мөр басу уақытының басталуы мен аяқталуын айқындап көрсетеді. Бұл — Мұсаның заманындағы екі жүз елу бүлікші болсын, не Езекиелдің сегізінші тарауындағы жиырма бес еркек болсын, не Матайдың жиырма бесінші тарауындағы бөлінуге қатысты үш куәлік болсын, не Езекиел қырықтағы тұтқындықтың жиырма бесінші жылы болсын; жиырма бес санының осының бәріндегі көріністері өз аяқталуына тиісінше б.з.д. 207 жылы, 313 жылы және 2026 жылы жеткен үш екі жүз елу жылдық кезеңмен үйлеседі.

Жиырма бес, былайша айтқанда, жиырма бестің бүкіл сызықтарын кемелдікке жеткізетін бір ось болып табылады. Ол қырықыншы аяттың жасырын тарихына айқындық енгізу үшін Петірге берілген патшалықтың пайғамбарлық кілттерінің біріне айналады. Даниял 11-тараудың оннан он бесінші аяттарына дейінгі аяттар 1989 жылдан бастап жексенбілік заңға дейінгі тарихты қамтитын бір сызықты бейнелейтіні, яғни бұл қырықыншы аяттың жасырын тарихы екені, екі не үш куәгерден де артық қайталана-қайталана дәлелденді. Яһуда руының Арыстаны енді соңғы күндердің Түн ортасындағы айқай хабарының аяқталуын жүзеге асыратын жасырын тарихты ашып жатқандықтан, Езекиелдің доңғалақтарының мөрін бұзуда.

Келесі мақалаларда біз соңғы күндердегі адамдардың күрделі өзара әрекеттесуін бейнелейтін Езекиелдің доңғалақтарын анықтауды жалғастырамыз. Осы мақаланың басында келтірілген Езекиелдің бірінші тарауы және онымен бірге ұсынылған Testimonies, volume five кітабынан алынған үзінді мақалалар барысында алға жылжыған сайын біздің тұрақты сілтеме нүктеміз болмақ. Доңғалақтар өздерінің тиісті орындарында, әрі пайғамбарлық тарихтың басқа доңғалақтарымен дұрыс қиылысуларында көрсетілген кезде, біз 1840 жылғы 11 тамызда бірінші періштеге күш берген үш жүз тоқсан бір жыл мен он бес күннің Езекиел арқылы да Иерусалимнің бір жарым жылдық қоршауымен байланысқан үш жүз тоқсан жыл ретінде бейнеленетінін; сондай-ақ осы пайғамбарлық нұрдың келуі жүз

қырық төрт мыңның байрағының көтерілуін айқындайтынын дәлелдейміз.

1299 жылғы 27 шілде мен 1337 жыл аралығы Аян кітабы 9-тарау, 10-аяттағы бір жүз елу жылдың (бес айдың) басындағы отыз сегіз жылды білдіреді. Сол бір жүз елу жыл 15-аяттағы үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күнмен байланысады. Осылайша, осы екі кезеңнің басталуы бір пайғамбарлық желіні құрайды; ол Жосия Литчтің 1838 және 1840 жылдарға қатысты алдын ала айтқанының орындалуымен аяқталып, Миллерит қозғалысының көтерілуі мен күш алуын белгіледі. Адвентизмнің басындағы сол тарих жексенбілік заңның алдында бір белгі ретінде бір жүз қырық төрт мыңның көтерілуін білдіреді. Осылайша, Езекиелдің үш жүз тоқсан жылы және Иерусалим қоршауының бір бүтін оннан бес жылы (1.5) 1299 жылы басталған пайғамбарлық желінің соңын білдіреді.

Келесі мақаланың алдында «Testimonies» еңбегінің бесінші томынан алынған осы үзіндіні қарастырған пайдалы болар еді.